

μεν. Φαίνεται ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχωσι ἐπτά τοῦλάχιστον ὅπως ἀποτελέσωσι κόμμα σπουδαῖον. Διὰ τί; Δὲν ἤξεύρω πολὺ πολὺ. Ἴσως διότι ὑπάρχουσιν ἐπτά ὑπουργεῖα. . . Τέλος πάντων ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔχομεν ὅσον οὕτω καὶ τὴν ἔβδομὴν μας. Μοὶ συνιστῶσι νὰ ἐπιμεληθῶ μᾶλλον τὰ δεῖπνά μου καὶ τοῦτο πράττω.

Ναὶ μὲν τὸ σύστημα τοῦτο περιποιεῖ ἡμῖν πολὺ ἀπάνον ὑπαρξίν, ἀλλ' εὐάρεστον καὶ ζωηράν. Ἐξοικειώθη καλλίστα μὲ τὸν βίον αὐτόν. Εἶπον δὲ ἐν ἑμαυτῷ. «Ἴδου ὅτι ἀνήκω εἰς κόμμα. Ἦδη θὰ ἡσυχάσω ὀλίγον». Πλὴν φεῦ! οὐχὶ ἀκόμη!

Εἰς τὸ δεῖπνόν μου τῆς 7ης Μαρτίου εἰς τῶν συναδέλφων μου μοὶ λέγει. «Δὲν ἀνησυχεῖτε διὰ τὰς νέας δημοτικὰς ἐκλογὰς, αἱ ὁποῖαι γίνονται προσεχῶς;» — Ἐκ νέου ἐκλογὰς! — Ἀλλὰ βεβαίως. Ἔχετε τὸν υποψήφιόν σας εἰς τὴν ἐπαρχίαν; Ποῖον θὰ ὑποστηρίξετε; — Ἀλλὰ δὲν ἐνοῶ νὰ ἀναμιχθῶ καθόλου. — Ἦναι ἀδύνατον· πρέπει νὰ θέσητε ἰδικόν σας υποψήφιον, νὰ ὑποστηρίξετε ἄνθρωπον τοῦ κόμματός σας. Ἡ ἐκλογὴ δημάρχου ἰδικοῦ σας θὰ συμπληρώσῃ τὴν πολιτικὴν σας ἐπιβρόχην.

Ἡθέλησα ν' ἀντισταθῶ. Προέβλεπον καλλίστα ὅ,τι ἐμελλε νὰ συμβῆ. Ἀλλ' ὁ ἡμέτερος κομματάρχης μοὶ ἐδήλωσε μετὰ τινος ζωηρότητος, ὅτι δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἀποποιηθῶ πρᾶγμα, ὅπερ ἦτο ἀληθὲς καθῆκον. Τοιοῦτοτρόπως δὲν ἠδυνάμην εἰμὴ νὰ ὑποκύψω, καὶ εἰς τὴν 1ην τοῦ μηνὸς ἡ Ἀσπασία καὶ ἐγὼ ἐτράπημεν τὴν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς μας. Καὶ ἡ Ἀσπασία δὲ αὐτὴ ἤρτισεν ὀλίγον νὰ ἀποκάμνη.

«— Εἶσαι καλά πληροφορημένος ἀγαπητέ μου, μοὶ ἔλεγε. Δὲν ἔχει οὕτω; Δὲν θὰ ἦναι πλέον ἄλλο τι καὶ μετὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς; Ὁὰ τελειώσουν αἱ φροντίδες πλέον ὅταν ἀπολαύσωμεν καὶ τοῦτο;»

Φθάνω εἰς τὴν ἐπαρχίαν. . . . «Ἄμα τῇ ἀφίξει μου ἤρξατο παιανίζουσα ἡ μεγάλη μουσικὴ. Ἦμην γνωστός, εἶχον ἤδη κάμει τὰς δοκιμὰς μου. Ἠξέυρον μέχρι τίνος ἐφθανεν ἡ ἱκανότης μου κατὰ τὰς ἐκλογὰς. Ἀλλ' εἶχον δύο φοβεροὺς ἀνταγωνιστάς. Ὁ μὲν πρῶτος ἦτον ἀνὴρ λίαν ἐνεργητικὸς καὶ πλουσιώτατος, προπαρασκευάσας πρὸ πολλοῦ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δυνάμει χρημάτων, ὁ δὲ ἕτερος, δημοκόπος φοβερὸς ποιῶν ἔκκλησιν εἰς τὰ χειρότερα πάθη, καὶ λέγων ὑπεροπτικῶς πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς. «ψηφίσατέ με, καὶ ἂν ἐκλεχθῶ δὲν θὰ ὑπάρχη πλέον οὔτε φόρος οὔτε δασμὸς, οὔτε στρατιωτικὸς ὑπηρετής, οὔτε τίποτε· θὰ ἐπέλθῃ ἡ καθολικὴ εὐδαιμονία!»

Πρὸς τοὺς δύο τούτους ἡμεῖς ἐκρίναμεν καλὸν νὰ ἀντιτάξωμεν τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἀντωνίου, ὅστις διὰ τὸν χαρακτῆρά του ἔχει ἀρκετὴν δημοτικότητα ἐν τῷ τόπῳ. Ἐνοεῖται δὲ ὅτι ἡ ἐκλογὴ μᾶς ἐστοίχισεν ἱκανὰ χρήματα.

Τέλος ἐνικήσαμεν! κατετροπώσαμεν τοὺς δύο ἀντιπάλους μας, ἀλλὰ διὰ ποίων ἀγώνων, διὰ ποίων θυσιῶν!

Ἠρίστησαν, ἐγευματίσαν, ἐδείπνησαν ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἀνευ διακοπῆς, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ δήμου.

Εἶχον παραλάβει μετ' ἑμαυτοῦ περὶ τὰς πέντε χιλιάδας φράγκων ὑποθέτων ὅτι διὰ μίαν ἐκλογὴν δημοτικὴν ἐκ δύο χιλιάδων πεντακοσίων ψηφοφόρων, θὰ ἤρκουν τόσα χρήματα. Καὶ ὅμως ἐφθάσαμεν τὰς δέκα, θεῖέ μου, ἐφθάσαμεν τὰς δέκα. Τὰ πάντα ἀκριβῆσαν, τὰ πάντα ὑπερετιμήθησαν, μὴδ' αὐτῆς τῆς καθολικῆς ψηφηφορίας ἐξαιρουμένης, ἥτις ἀρκεταὶ ὑπολογίζουσα τὴν δύναμιν καὶ ἀξίαν τῆς. Αἰσθάνεται ἑαυτὴν ἐπιδικτικὴν διαφθοράς.

Συγκεφαλαίων τὰ εἰρημένα συμπεραίνω. . . . θεῖέ μου, μετὰ πολλῆς γενναιοφροσύνης ἐπληρώσατε πεντάκις καὶ ἐξάκις τὰς τρέλλας τῆς νεότητός μου! . . . Καὶ ποίας τρέλλας! . . . Ὁφείτετε κατ' ἰσχυρότερον λόγον νὰ μὲ συνδράμετε σήμερον. . . . Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀρῆστε εἰς ἐμὲ μόνον ὀλόκληρον τὸ βᾶρος τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἀνέλαβον ἐντίμως πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος μου.

Ἔχετε πρὸς τούτοις ὑπ' ὄψιν. . . Εἴμεθα νῦν ἐντελῶς ἡσυχοὶ καὶ θὰ ὤμεν ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Φαίνεται δὲ ὅτι ἐξ ἅπαντος θέλομεν φθάσει ἀπροσκόπτως εἰς τὸ τέρμα τῆς βουλευτικῆς ἡμῶν περιόδου. Ὅθεν ὄχι πλέον βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ πρὸ τοῦ 18. . . οὐχὶ περιφέρειαι διψκλείαι καὶ πειναλέαι πρὸς παροχὴν πόσεως καὶ βρώσεως ἰσχυρᾶς!

Τὸ κατ' ἐμὲ, οὐδὲν ἔχω πλέον νὰ ἐπιθυμήσω. Πᾶν ὅ,τι δύναται τις νὰ γείνη ἐγενόμην. . . ἐνεμφυέθη. . . ἔγινα πατὴρ οἰκογενείας, βουλευτῆς, καὶ ἔχω καὶ δῆμαρχον τὸν ἀδελφόν μου! Ὅλα δὲ ταῦτα τὰ ὀφείλω εἰς ὑμᾶς, ἀκριβέ μου θεῖε, εἰς τὰς δύο ἐξαιρέτους συμβουλὰς σας! τὴν πολιτικὴν καὶ τὸν γάμον.

Ἡ Ἀσπασία σᾶς λατρεῖ, τὰ παιδάκια σᾶς φιλοῦν, καὶ ἐγὼ διατελῶ ἐξ ὅλης καρδίας ὅλως πρὸς ὑμᾶς ἀφωσιωμένος

Ὁ ἀνεψιὸς σας
Γεώργιος.

Πρὸ τινων ἐβδομάδων ἐπανηγύρισθ λαμπρῶς ἐν Παρισίοις ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ περιωνύμου Γάλλου μουσουργοῦ Auber. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ σταχυολογήσαντες παραθέτομεν τὰ κατωτέρω περὶ αὐτοῦ ἀνεκδοτὰ μαρτυροῦντα ὅτι πρὸς τῇ μουσικῇ μεγαλοφυῶν ὁ μελοποιὸς τῆς «Muette» καὶ τοῦ «Domino Noir» ἦτο πεπρωτικωμένος καὶ διὰ πολλῆς δξότητος πνεύματος.

Σ τ. Δ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ AUBER

Ὁ Sainte-Beuve εἰς τὰς «Συνδιαλέξεις» τῆς Δευτέρας αναφέρει τὸ ἐξῆς λόγιον τοῦ Auber, ὅπερ φαίνεται μὲν ἴσως ἀνευ πολλῆς σημασίας, ἀλλ' ὅπερ ἔχει τὴν φιλοσοφίαν του.

Πρὸ τοῦ Auber ὠμίλου περὶ τῆς ἀνίας ἦν συν-
επάγεται τὸ γῆρας.

— Ναί, εἶπεν, εἶνε ἀνικρὸν τὸ γῆρας, καὶ ὁ-
μως εἶνε τὸ μόνον μέσον τὸ ὁποῖον ὑπάρχει μέ-
χρι σήμερον ὅπως ζῶμεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον.

Ἡρώτα τις ἐνώπιον τοῦ Auber τὸν Ἀλφρέδον
Μυσσέ, ὅστις ὡς γνωστὸν οὐχὶ μετὰ προθυμίας
ἐπελαμβάνετο τῆς γραφίδος.

— Αἱ! καὶ πῶς ἴαγει ἡ νέα σας κωμῳδία;

— Προχωρεῖ, ἀπεκρίνατο ὁ ποιητὴς τοῦ Ρολλά.

— Ναί, ἔκαμεν ἤδη τὰ ente-actes, προσέθη-
κεν ὁ Auber μειδιῶν.

Διδάσκαλός τις τοῦ Ὠδέϊου ἀπηύθυνεν αὐτῷ
ὡς διευθυντῆ μίαν ἡμέραν σφοδροτάτην ἔκθεσιν
κατὰ τινος μαθητοῦ μόλις ἐνδεκαετοῦς, οὗτινος
ἀνωμολόγει μὲν τὴν μεγίστην εὐφυϊαν, ἀλλ' ὄν
κατηγορεῖ ὡς λιαν ἀπρόσεκτον. Ἡ ἔκθεσις κατέ-
ληγεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ μαθητὴς ἦτον
ἄξιος ἀποπομπῆς.

Ὁ Auber προσηλαῖ ἐνώπιόν του τὸν διδάσκα-
λον καὶ τὸν μαθητὴν.

— Πόσων ἐτῶν εἶσαι; ἐρωτᾷ τὸν μικρόν.

— Ἐνδεκα, ἀποκρίνεται ὁ μαθητὴς.

— Ἐνδεκα! ἀναφωνεῖ ὁ Auber μετ' ἀγανα-
κτῆσεως, καὶ ἂν δὲν σφρονισθῆς εἰς αὐτὴν τὴν
ἡλικίαν πότε λοιπὸν θὰ σφρονισθῆς;

Καὶ ἀπέπεμψεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς παραδόσε-
ως μαθητὴν καὶ διδάσκαλον, τοῦ τελευταίου τοῦ-
του μὴ ἐνοήσαντος ὅτι τὸ μάθημα ἦτο δι' αὐτόν.

Κατὰ τινα διαγωνισμὸν βιολίου, ἐν τῷ Ὠδέϊῳ,
νεκρὸς μαθητὴς ἐβενδῆ ἔχων χοροῖαν, ἐπαίξε μου-
σικόν τι τεμάχιον. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας ἂν
πρέπη νὰ τύχη ἀμοιβῆς τινος, ἐκρίθη παμψηφει
ἄξιος μελαίνης ψήφου.

— Αἱ! εἶπεν ὁ Auber, ῥίπτων βλέμμα ἐντὸς
τῆς πενηθοροῦσης κάλπης, ἂν ὁ μαῦρος αὐτὸς
ἦτο εἰς τὴν πατρίδα του, δίχως ἄλλο θὰ ἐλάμ-
βανε τὸ βραβεῖον.

Κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα «Figaro» τῷ
1881 ὑπῆρχον ἐν Λονδίῳ τὰ ἐξῆς φιλανθρω-
πικὰ καταστήματα· 23 διὰ τοὺς τυφλοὺς, 8 διὰ
τοὺς κωφάλαλους, 7 διὰ τοὺς ἀνιάτους, 6 διὰ τοὺς
βλάκας, 17 νοσοκομεῖα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ἐκ παν-
τοίων νοσημάτων, 8 διὰ τοὺς φθισικοὺς, 5 ὀ-
φθαλμιατρεῖα, 4 διὰ τοὺς πάσχοντας ἐξ ἐπιδερ-
μικῶν νοσημάτων, 18 διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ
παιδιά, 33 δι' εἰδικὰ νοσήματα, οἷον τὰ τῶν ὀ-
δόντων, ὄτων κλπ. 37 διὰ τοὺς ἀναρξούνοντας,
14 νυκτερινὰ ἄστυλα τῶν ἀπόρων, 163 γηροκο-
μεῖα, 50 ὀρφανοτροφεῖα, 69 σφρονιστήρια, 23
καταστήματα, πωλοῦντα εὐθυνότατα τὰ τρό-
φιμα καὶ δανείζοντα χεῖματα, καὶ 98 χρη-
γούντα προσωρινὴν βοήθειαν τοῖς δεομένοις.

Τὰ κατωτέρω δύο δημῳδῆ μοιρολόγια, ἀπαράμιλλα
διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς βαθθὲ ἀσθημα περιπαθείας, παρελθόν-
μεν ἐκ τῆς «Συλλογῆς δημῳδῶν ἀσμάτων τῆς Ἡπείρου»
τοῦ μακαρίτου Π. Ἀραβαντινοῦ. Σ. τ. Δ.

ΔΗΜΩΔΗ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ

Εἰς υἱόν.

Ἐσὺ, παιδί μ' ἐκίνησες νὰ πᾶς ἔς τὸν κάτω κόσμον,
κι' ἀφίσεις τὴ μανόλα σου πικρῆ, χαροκαμμένη.
Παιδάκι μου, τὸν πόνο σου ποῦ νὰ τὸν ἀπηθώσω;
ποῦ κι' ἂν τὸν βίξω τρίστρατα, τὸν παίρνουν οἱ διαβάται,
κι' ἂν τὸν ἀφῆσω ἔς τὰ κλαριά, τὸν παίρνουν τὰ πουλάκια.
Ποῦ νὰ βαλθῶν τὰ δάκρυά μου γὰρ τὸν ξεχωρισμὸ σου;
Ἄν πέσουνε ἔς τὴ μαύρη γῆς χορτάρι δὲν φυτρώνει,
ἂν πέσουνε ἔς τὸ ποταμὸ, ὁ ποταμὸς θὰ στύψῃ,
ἂν πέσουνε ἔς τὴ θάλασσα, πνίγονται τὰ καράβια,
κι' ἂν τὰ σφαλίσω ἔς τὴν καρδίαν, γλῆγωρα σ' ἀνταμόνω.

Ἔτερον.

Σοῦ κρέν' ἡ μάνα σου, δὲν ἔκους; οἱ φίλοι σου, δὲν κρένεις;
— Φυσάει ἀγέρας, δὲν γροικῶ; βροχ' εἶναι καὶ δὲν βλέπω,
εἶναι κι' ἀντάρα σύγγενε καὶ δὲν καλογνωρίζω.

— Θέ' μου, καὶ πᾶψε τὴ βροχῆ, σκόρπισε τὴν ἀντάρα,
νὰ ἴδουε τὰ ματάκια του, ν' ἀκούσουνε τ' αὐτιά του,
ν' ἀνοίξῃ τ' ἀχειλάκι του τῆς μάνας του νὰ κρίνῃ!

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δήμαρχος ἐπαρχιακῆς πολίχνης, παρπεσιδημῶν
ἐν Ἀθήναις, ἔσχε τὸ ἀτύχημα, ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ
εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, νὰ τραπῆ τὴν εἰς οὐρανὸς
φέρουσιν. Οἱ συνδημῶται του μαθόντες τὸν θά-
νατον τοῦ ἀγαθοῦ δημάρχου, ἤγειραν αὐτῷ κeno-
τάφιον, ἐφ' οὗ ἐπέγραψαν.

Ἐνταῦθα κεῖται ὁ Α. Σ. ταφεῖς ἐν Ἀθήναις!

Ὁ Ἀγαθόπουλος κατῶκει παραπλεύρως οἰκο-
τροφείου τινός, οὗτινος τοὺς μαθητὰς ἐβλέπε καθ' ἑ-
κάστην ἐκ τοῦ παραθύρου του.

Προχθὲς, ἐνθὺ πάλιν τοὺς ἐθεώρει ἐκ τοῦ ὕψους
του, ἔκαμεν τὴν ἐξῆ; βαθεῖαν σκέψιν·

— Περίεργο πόσο ἴλιγο μεγαλώνουν τώρα τὰ
παιδιά! Εἶνε τρία χρόνια τώρα ποῦ τὰ βλέπω κι'
ὄλο μικρὰ μένουν!

Ἐν τῷ πλημμελοδιαδίωξίῳ.

Ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἀθλιός τις, προσκρό-
μενος δευτέραν φοράν ὅτι κτυπᾷ τὴν γυναῖκά του.

Ὁ πρόεδρος. — Δὲν ἐντρέπεται νὰ φέρεσαι ἔ-
τσι πρὸς τὴν γυναῖκά σου;

— Νὰ σᾶς εἰπῶ, κύριε προεδρε, τὸ λάθος δὲν
εἶνε ἴδικό μου. Εἶμαι ζηλότυπος γιὰ τὴν ἀγαπῶ
πολύ... Εἶνε ἡ καρδιά μου ποῦ κτυπᾷ!

Εἶς φυλάργυρος ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς οἰκίας ὁ
δοντοκίτρου τινός, συναντᾶται μετὰ τινος φίλου
του, ὅστις τῷ λέγει:

— Εἶχες πονόδοντα;

— Ὠ, φοβερό!

— Καὶ τί σοῦ ἔκαμε ὁ ἱατρός;

— Μοῦ ἐξερρίξωσε... ἓνα δεκάφραγκο!